

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Blaskovich Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Blaskovich Marietta pártfogó ügyvéd 7100 Szekszárd, Széchenyi utca 23.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a képviselő neve (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2008. április 15. napján kelt 10.P.20.622/2007/22. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd - államot terhelő - másodfokú díját 9.000 (kilencezer) forintban állapítja meg, és felhívja a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy - számla benyújtását követően - a díjat a pártfogó ügyvéd részére - az ellátmány terhére - utalja ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperes a 2003. december 29. napján kötött adásvételi szerződéssel N.F-né eladótól megvásárolta a p-i 000. helyrajzi szám alatt nyilvántartott lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű, 984 négyzetméter területű, természetben P, K. utca 44. szám alatti ingatlannak az eladó kizárólagos tulajdonában lévő 138/1200 tulajdoni hányadát, amely egy szobából, konyhából, az alatta lévő szuterénből, továbbá hozzá tartozó WC-ből, pajtarészből és kertrészből álló önálló lakásingatlan fele tulajdoni hányadának felel meg. A szerződéskötés időpontjában a vétel tárgyát képező ingatlanrészt az eladó volt házastársának hozzátartozói használták. A szerződés 2005.január 21-i kiegészítése szerint a felperes által megvásárolt tulajdoni hányad a fenti teljes - 3. számú - lakrésznek felel meg, annak használata kizárólag a felperest illeti.

A felperes az ingatlan birtokbaadása iránt indított pert, mely perben a K-i Városi Bíróság P.20.157/2005/11. sorszám alatt hozott ítéletet, amelyet 52. sorszám alatt kiegészített. Az ítéletben, illetőleg a kiegészítő ítéletben arra kötelezte N.F. alperest, hogy 15 napon belül bocsássa a felperes birtokába az egy szoba, előszoba, valamint alagsori helyiségekből álló 3. számú lakrészt és 2004. március 29. napjától az ingatlanrész kiürítéséig fizessen meg havi 2.500 forint használati díjat, továbbá, hogy 15 napon belül ingóságaitól kiürítve bocsássa a felperes birtokába az ingatlanhoz tartozó pajta épület bal oldali részét is, a kulcs egyidejű átadása mellett. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A kiegészítő ítéletet az alperes 2007. január 18. napján kelt 1.Pf.21.331/2006/3. számú kiegészítő ítéletével helybenhagyta.

N.F. a K-i Városi Bíróságon 6.P.20.754/2006. szám alatt pert indított a jelen per felperesével szemben szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt. A perben a K-i Városi Bíróság 2007. augusztus 2. napján jogerős - keresetet elutasító - ítéletet hozott.

A K-i Városi Bíróság 2006. novemberében elrendelte a P.20.157/2005/11. számú ítélet végrehajtását. A végrehajtó részére az iratokat megküldte, aki 2007. november 9-én terjesztette be ismét az iratokat a bírósághoz, s a bíróság 2007. december 7-én a végrehajtást kérő felperes részére személyes költségmentesség engedélyezéséről hozott határozatot.

A S-i Városi Bíróságon 4.P.20.396/2007. szám alatt az elsőfokú ítélet meghozatalakor is folyamatban volt a per, amelynek az elhúzódására is alapította a felperes az igényét.

A felperes a K-i Városi Bíróságon, mint magánvádló büntető eljárást kezdeményezett N.F. ellen, rágalmazás vétsége miatt. Az elsőfokú bíróság felmentő ítéletet hozott, melyet a felperes fellebbezése folytán eljáró alperes megváltoztatott, a vádlott bűnösségét megállapította és megrovásban részesítette.

A felperes az alperes elnökéhez 2006. október 12. napján benyújtott beadványában a rendőrség előtt folyamatban lévő eljárásban a büntető iratokba való betekintést kért, melyre tekintettel az alperes elnöke az iratot a nyomozás felett törvényességi felügyeleti jogkörrel rendelkező B.F.F.-hez továbbította. A felperes azt sérelmezte, hogy a bíróság az ügyét nem tárgyalta.

A felperes keresetében 120.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, arra tekintettel, hogy folyóvíz hiánya miatt az ingatlant hasznosítani nem tudta és ilyen összegű bérleti díjbevételel esett el. 300.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére tartott igényt azon a címen, hogy a bírósági eljárások jelentős mértékben elhőzódtak, s emiatt az egészsége károsodott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperes terhére jogsértést az eljáró bíróságok nem követtek el, eljárásuk az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak megfelelt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, mert a felperes által sérelmezett egyik bírósági eljárásban sem állapítható meg olyan jogalkalmazói tévedés, vagy mulasztás, amely a felperes kártérítés iránti keresetét megalapozná.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében a felperes fellebbezett. Fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság orvos szakértői vizsgálatot rendeljen el, annak megállapítása végett, hogy az alperestől elszenvedett jogsérelem kapcsán milyen egészségkárosodása, illetőleg annak milyen súlyosbodása következett be.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló következtetést levonva hozta meg a keresetet elutasító érdemi döntését.

A felperes keresetének sikeréhez a Ptk.349.§-ának (1) bekezdésében megállapított különös és a Ptk.339.§-ának (1) bekezdésében megállapított általános kártérítési feltételek fennállását kellett volna bizonyítania.

A vagyoni kártérítés iránti igényének alaposságához azt kellett volna a felperesnek igazolnia, hogy a bíróság felróható eljárása következtében nem tudta az általa megvásárolt lakrészt bérbeadás útján hasznosítani.

A felperes által a K-i Városi Bíróság előtt P.20.157/2005. szám alatt indított perben a kereset az ingatlan birtokbaadására irányult.

A felperes az ingatlanrészt 2003. december 29-én kelt adásvételi szerződéssel vásárolta meg, s 2004. március végéig nem tartott igényt annak birtokbaadására. A teljes lakrész birtoklására egyébként is csak a szerződés kiegészítése után vált jogosulttá. A birtokbaadás iránt N.F. ellen indított perben a K-i Városi Bíróság a 2005. május 3. napján meghozott és május 28. napján jogerőre emelkedett ítéletében már döntött. Kétségtelen, hogy a pajta épület birtokbaadása iránti keresetről csak a 2006. május 18. napján meghozott 52. sorszám alatti kiegészítő ítéletben rendelkezett a bíróság, ez azonban nem akadályozta meg a felperest abban, hogy a lakrészt bérbeadás útján hasznosítsa. A felperes állítása szerint a hasznosítás legfőbb gátja a vízellátás hiánya volt, ez azonban a pernek nem volt tárgya, ezért az ítéletben, illetőleg a kiegészítő ítéletben sem kellett a bíróságnak erről rendelkezni, így a felperes elmaradt jövedelme és a bírósági eljárás időtartama között semmiféle okozati összefüggés nincsen. Amellett, hogy a bíróság terhére

késedelem nem állapítható meg, a kár és az állított felróható magatartás közötti okozati összefüggés hiánya miatt sem kerülhet sor kártérítési felelősség megállapítására.

A fenti per mellett helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy a felperes által hivatkozott egyéb bírósági eljárások alatt volt sem megállapítható felróható késedelem. A felperes több pert indított, illetőleg ellene több peres eljárás volt folyamatban, ezek időtartama azonban nem számítható egybe és önmagában az a tény, hogy lényegét tekintve ugyanazon jogügyletből eredő több követelés iránt különböző perek indultak, nem alkalmas annak megállapítására, hogy a bíróságnak felróható okból élne a felperes a peres eljárások által kiváltott feszültségben és ez az egészségének károsodásához vezetett volna.

A kereset elbírálásánál irányadó Ptk.339.§-ának (1) bekezdése értelmében a kártérítési felelősség akkor állapítható meg, ha valaki jogellenes magatartással kárt okoz más személynek. Amennyiben bármelyik feltétel hiányzik, a kártérítés megállapítására nem kerülhet sor. Mivel a fentiek szerint az alperes eljárásai terhére felróható - károkozó - magatartást megállapítani nem lehetett, ezért szükségtelen annak vizsgálata, hogy a perek miatt elszenvedett-e a felperes egészségkárosodást vagy sem, azaz van-e kára. A másodfokú bíróság ezért a felperes igazságügyi orvosszakértő kirendelése iránt előterjesztett bizonyítási indítványát nem teljesítette.

A kifejtett indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperest a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvéd képviselte, akinek a másodfokú munkadíját az ítéltábla a 7/2002. (III.30.) IM. rendelet 5.§-a (1) bekezdésének a) pontja, illetőleg (2) bekezdése alapján állapította meg és rendelkezett annak kifizetése felől.

A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a le nem rótt illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2008. november 20.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró